

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg

og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	10. marts 2001

Under henvisning til Europaudvalgets skrivelse af 12. januar 2001 (Alm. del {{SPA}} bilag 631) vedlægges Udenrigsministeriets besvarelse af det deri stillede spørgsmål nr. 68-100.

UDENRIGSMINISTERIET
Nordgruppen

Den 8. marts 2001

N.1, j.nr. 400.A.2-8-7

Besvarelse af spørgsmål nr. 68-100 fra Folketingets Europaudvalg (Alm.del {{SPA}} bilag 631)

Spørgsmål 68

Hvad ligger der i bestemmelsen om, at Rådet regelmæssigt skal efterprøve, hvorvidt årsager, der har ført til anvendelse af artikel 7 (TEU), stadig er gyldige?

Svar:

Bestemmelsen har sin oprindelse i et forslag, som Østrig fremsatte under regeringskonferencen vedrørende artikel 7 i EU-traktaten, jf. CONFER 4748/00 af 7. juni 2000 oversendt til Folketingets Europaudvalg den 7. juni 2000 (Alm. del {{SPA}} bilag 1158). Bestemmelsens konkrete udformning afspejler endvidere danske formuleringsforslag.

Hensigten med bestemmelsen er at forpligte Rådet til regelmæssigt at efterprøve, om de forhold, der har fået Rådet til fastslå, at der er en klar fare for at en medlemsstat groft overtræder principperne i EU-traktatens artikel 6, stadig er gældende, med henblik på en normalisering af situationen i forhold til det pågældende medlemsland.

Spørgsmål 69

Vil den vurdering, der nævnes i artikel 7, stk. 1 (TEU), være underlagt Domstolens kompetence, herunder hvorvidt den finder sted tilstrækkeligt hyppigt (jf. også artikel 46 i TEU)?

Svar

Med Nice-traktaten indsættes et nyt litra e) i EU-traktatens artikel 46 om EF-Domstolens kompetence med hensyn til EU-traktaten og EF-traktaten. Heraf fremgår, at traktatens bestemmelser vedrørende EF-Domstolens kompetence samt udøvelse af denne kompetence finder anvendelse på:

"procedurebestemmelserne {{SPA}} og kun dem {{SPA}} i artikel 7, idet Domstolen træffer afgørelse på begæring af den berørte medlemsstat inden for en frist på en måned fra den dato, hvor Rådet har fastslået den pågældende situation i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel".

Den nye bestemmelse i artikel 46 indebærer, at EF-Domstolen kan føre kontrol med, om de regler om den formelle fremgangsmåde {{SPA}} f.eks. høring af den pågældende medlemsstat {{SPA}} som artikel 7 indeholder, er overholdt. Det gælder for hele artikel 7 og således ikke kun for den nye bestemmelse i stk. 1. Derimod kan Domstolen ikke efterprøve, om afgørelser, som Rådet træffer efter artikel 7, er indholdsmætte, herunder om de bygger på en korrekt vurdering af forholdene i den pågældende medlemsstat.

Spørgsmålet om, hvorvidt Rådet har levet op til sin forpligtelse til regelmæssigt at efterprøve, om de forhold, der har fået Rådet til fastslå, at der er en klar fare for at en medlemsstat groft overtræder principperne i EU-traktatens artikel 6, må således antages at være omfattet af Domstolens kontrol.

Spørgsmål 70

Vil det være muligt på grundlag af bestemmelserne om tættere samarbejde at udelukke et land, som efterkommer grundafgørelser og andre afgørelser inden for et samarbejde?

Svar

Med Nice-traktaten indføres følgende artikel 43 B i EU-traktaten:

"Forstærket samarbejde er åbent for alle medlemsstater, når det indføres. Det vil ligeledes være åbent for alle medlemsstater når som helst derefter i overensstemmelse med artikel 11 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 27 E og 40 B i nærværende traktat, forudsat at medlemsstaterne efterkommer den oprindelige afgørelse og de afgørelser, der er truffet i henhold hertil. Kommissionen og de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde, skal tilskynde til, at det størst mulige antal medlemsstater deltager."

De i artikel 43 B citerede artikler refererer til de procedurer, der skal følges, når et land ønsker at indtræde i et forstærket samarbejde inden for henholdsvis 1., 2. og 3. søjle.

Et medlemsland, som efterkommer den oprindelige afgørelse og de afgørelser, der er truffet i henhold hertil, kan således ikke udelukkes fra et forstærket samarbejde.

Spørgsmål 71

Hvilke beslutninger er truffet på baggrund af den nuværende artikel 13 i TEF?

Svar

Ifølge Udenrigsministeriets oplysninger, der fortrinsvis er baseret på de oplysninger, der er tilgængelige via EU's officielle informationssystem, CELEX, er der pr. 8. februar 2001 vedtaget 4 retsakter med hjemmel i artikel 13 i EF-traktaten. Disse retsakter er følgende:

- Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse.

Offentliggjort i EF-Tidende 2000 L 180, s. 22-26.

- Rådets afgørelse 2000/750/EF af 27. november 2000 om Fællesskabets handlingsprogram for bekæmpelse af forskelsbehandling (2001-2006).

Offentliggjort i EF-Tidende 2000 L 303, s. 23-28.

- Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv.

Offentliggjort i EF-Tidende 2000 L 303, s. 16-22.

- Rådets beslutning 2001/51/EF af 20. december 2000 om et EF-handlingsprogram vedrørende fællesskabsstrategien for ligestilling mellem mænd og kvinder (2001-2005).

Offentliggjort i EF-Tidende 2001 L 17, s. 22-29.

Spørgsmål 72

Vil ministeren give eksempler på mulige tilskyndelsesforanstaltninger, som vil kunne vedtages på grundlag af artikel 13 (TEF)?

Svar

Med Nice-traktaten foretages en tilføjelse til EF-traktatens artikel 13 (nyt stk. 2) vedrørende foranstaltninger mod forskelsbehandling, således at artiklen i sin helhed får følgende ordlyd:

"1. Med forbehold af denne traktats øvrige bestemmelser og inden for rammerne af de beføjelser, som traktaten tillægger Fællesskabet, kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til at bekæmpe forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.

2. Når Rådet, uden at der er tale om nogen form for harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, vedtager fællesskabstilskyndelsesforanstaltninger til støtte for medlemsstaternes aktioner med henblik på at bidrage til virkeliggørelsen af målene i denne artikel, træffer det uanset stk. 1 afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 251."

Tilføjelsen af stk. 2 betyder, at tilskyndelsesforanstaltninger, som skal bidrage til virkeliggørelse af målene i artiklen, fremover kan vedtages med kvalificeret flertal. Sådanne tilskyndelsesforanstaltninger ville man også kunne vedtage på grundlag af den gældende artikel 13, men da kun med enstemmighed.

Udtrykket "fællesskabstilskyndelsesforanstaltninger" har navnlig til formål at understrege, at der ikke kan ske harmonisering af medlemsstaternes lovgivning m.v. Foranstaltninger med henblik på harmonisering kræver således fortsat enstemmighed.

Tilskyndelsesforanstaltninger er også kendt fra EF-traktatens artikel 129 (beskæftigelsesområdet), artikel 149 (uddannelsesområdet), artikel 151 (kulturområdet) og artikel 152 (folkesundhedsområdet).

Begrebet tilskyndelsesforanstaltninger, som ikke er nærmere defineret i traktaten, dækker over mindre vidtgående beslutninger, typisk programmer, projekter, kampagner og lignende med mulighed for finansiel støtte fra EU.

Spørgsmål 73

Vil ministeren nærmere redegøre for, hvilke begrænsninger der er for anvendelsen af artikel 13 (TEF)?

Svar

EF-traktatens artikel 13, stk. 1, er ikke ændret ved Nice-traktaten. Artikel 13, stk. 1, kan anvendes til at vedtage foranstaltninger til at bekæmpe forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering. Af artiklen følger tre krav til vedtagelse af sådanne foranstaltninger: 1) vedtagelse sker "med forbehold af denne traktats øvrige bestemmelser", 2) " inden for rammerne af de beføjelser, som traktaten tillægger Fællesskabet", og 3) foranstaltningerne skal være "hensigtsmæssige".

For så vidt angår artikel 13, stk. 2, henvises til besvarelsen af spørgsmål 72.

Spørgsmål 74

Vil ministeren nærmere redegøre for indholdet i den nye udformning af artikel 18 (TEF)?

Svar

Med Nice-traktaten ændres EF-traktatens artikel 18 om fri bevægelighed og opholdsret for unionsborgere, således at bestemmelsen får følgende ordlyd:

"1. Enhver unionsborger har ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i denne traktat og i gennemførelsesbestemmelserne hertil.

2. Såfremt en handling fra Fællesskabets side viser sig påkrævet for at nå dette mål, og denne traktat ikke indeholder fornøden hjemmel hertil, kan Rådet vedtage bestemmelser, der skal gøre det lettere at udøve de rettigheder, der er nævnt i stk. 1. Det træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 251.

3. Stk. 2 finder ikke anvendelse på bestemmelser vedrørende pas, identitetskort, opholdsbeviser eller andre dokumenter, der er sidestillet hermed, og heller ikke på bestemmelser vedrørende social sikring eller social beskyttelse."

Stk. 1 er uændret. Stk. 2 er omformuleret, og indebærer, at der overgås fra enstemmighed til kvalificeret flertal. Stk. 3 er ny.

Med den nye formulering af artikel 18, stk. 2, kan Rådet **{{SPA}}** i modsætning til i dag **{{SPA}}** kun vedtage bestemmelser om unionsborgernes indrejse- og opholdsrettigheder efter stk. 1, hvis det " viser sig påkrævet for at nå dette mål, og denne traktat ikke indeholder fornøden hjemmel hertil". Heri ligger to krav til vedtagelser i Rådet: 1) de skal være "påkrævet", og 2) der findes "ikke hjemmel&q eds i traktaten. Der er således tale om en skærpelse af betingelserne for at vedtage retsakter i medfør af bestemmelsen, og der kan ikke indholdsmæssigt vedtages retsakter i videre omfang end i dag.

Endvidere præciseres det i stk. 3, at bestemmelsen i stk. 2 ikke kan anvendes til at fastsætte regler "vedrørende pas, identitetskort, opholdsbeviser eller andre dokumenter, der er sidestillet hermed, og heller ikke på bestemmelser vedrørende social sikring eller social beskyttelse".

Spørgsmål 75

Hvilke typer beslutninger vil kunne træffes på grundlag af den nye artikel 18 (TEF)?

Svar:

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 74.

Spørgsmål 76

Betyder udformningen af stk. 2 i artikel 18 (TEF), at en vilkårlig beslutning kan træffes med den bestemmelse som hjemmelsgrundlag?

Svar

Nej. Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 74.

Spørgsmål 77

Ministeren bedes uddybe sit svar på spørgsmål 64 og nærmere redegøre for indhold og afgrænsning af hvilke områder der fremover vil være omfattet af vedtagelse med kvalificeret flertal på grundlag af artikel 133 (TEF), herunder hvor traktaten udelukker harmonisering af medlemstaternes love og administrative bestemmelser?

Svar

Traktaten udelukker udtrykkeligt harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser på følgende områder:

- Visse aspekter af social- og arbejdsmarkedspolitik (jf. art. 137. stk. 1 litra j) og k))
- Uddannelse (jf. art. 149, stk. 4 og art. 150, stk. 4)
- Kultur (jf. art. 151, stk. 5)
- Beskyttelse og forbedring af folkesundheden (jf. art. 152, stk. 4, litra c))

I øvrigt henvises til Udenrigsministeriets notat af 26. februar 2001 om fortolkning af Nice-traktatens artikel 133 oversendt til Folketingets Europaudvalg den 27. februar 2001 (Alm. del bilag 831).

Spørgsmål 78

Kan ministeren bekræfte, at den nye formulering af artikel 133 (TEF) ikke åbner op for vedtagelser, som kan tvinge medlemslandene til udliciteringer på miljøområdet eller i sundhedssystemet?

Svar

Der henvises til Udenrigsministeriets notat af 26. februar 2001 om fortolkning af Nice-traktatens artikel 133 oversendt til Folketingets Europaudvalg den 27. februar 2001 (Alm. del bilag 831).

Spørgsmål 79

Ministeren bedes nærmere redegøre for, i hvilken udstrækning der er {{SPA}} og ikke er {{SPA}} sammenfald mellem handel med tjenesteydelser og GATS aftalen i WTO.

Svar

Den Almindelige Overenskomst om Handel med Tjenesteydelser (General Agreement on Trade in Services {{SPA}} GATS) finder ifølge dens art. 1, stk. 1, "anvendelse på foranstaltninger truffet af medlemmerne, som påvirker handelen med tjenesteydelser".

GATS-aftalen er en rammeaftale, som hovedsagelig beskriver procedurene for, hvordan der gradvist kan ske en liberalisering af tjenesteydelsesområdet. Herudover indeholder GATS-aftalen principperne om ikke-diskrimination, dvs. vedrørende mestbegunstigelse og nationalbehandling.

De konkrete liberaliseringer foregår ved, at WTO-medlemmerne hvert femte år fremkommer med yderligere tilbud om markedsadgang på tjenesteydelsesområdet (såkaldte lister). Når alle WTO-medlemmer skønner, at de afgivne tilbud er fordelagtige nok, indgås aftalen.

TEF art. 133 som ændret ved Nice-traktaten omtaler "aftaler vedrørende handel med tjenesteydelser" og henviser ikke til GATS-aftalen. Den nye art. 133 afgrænser således ikke Traktatens anvendelsesområde vedrørende tjenesteydelser til GATS-aftalen.

Spørgsmål 80

Ministeren bedes nærmere redegøre for, i hvilken udstrækning der er {{SPA}} og ikke er {{SPA}} sammenfald mellem handelsrelaterede intellektuelle rettigheder og TRIPS aftalen i WTO.

Svar

Ifølge art. 1, stk. 2, i Aftalen om Handelsrelaterede Aspekter af Intellektuelle Ejendomsrettigheder (Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights - TRIPs) "forstås ved "intellektuel ejendomsret" alle kategorier af intellektuel ejendomsret, der er omhandlet i afsnit 1 til 7 i del II" (disse afsnit omhandler ophavsret og dermed beslægtede rettigheder, varemærker, geografiske betegnelser, industrielle mønstre, patenter, layout designs (topografier) for integrerede kredsløb samt beskyttelse af fortrolige oplysninger).

Aftalen fastsætter minimumskrav for reguleringen af intellektuelle ejendomsrettigheder med henblik på at fremme international handel og samtidig beskytte intellektuelle ejendomsrettigheder, uden at denne beskyttelse i sig selv bliver en hindring for handel. WTO's medlemslande kan selv vælge, hvorledes TRIPs-aftalens bestemmelser skal implementeres i national lovgivning. Medlemslandene kan vælge i deres nationale lovgivning at give yderligere beskyttelse til intellektuelle ejendoms rettigheder, såfremt denne ikke strider mod TRIPs-aftalens bestemmelser.

TEF art. 133 som ændret ved Nice-traktaten omtaler "aftaler vedrørende {{NEL}} handelsrelaterede aspekter af intellektuel ejendomsret" og henviser ikke til TRIPs-aftalen. Den nye art. 133 afgrænser således ikke Traktatens anvendelsesområde vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder til TRIPs-aftalen.

Spørgsmål 81

I hvilken udstrækning vil den nye artikel 133 (TEF) kunne medføre beslutninger, der berører affaldshåndtering og sundhed?

Svar

Der henvises til Udenrigsministeriets notat af 26. februar 2001 om fortolkning af Nice-traktatens artikel 133 oversendt til Folketingets Europaudvalg den 27. februar 2001 (Alm. del bilag 831).

Spørgsmål 82

Hvilke vedtagelser er tidligere truffet på grundlag af artikel 137 i TEF (Amsterdamtraktaten) og artikel 118 A (Maastricht-traktaten)?

Svar

Der henvises til besvarelse af spørgsmål 22 fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 24. november 2000 (Alm. del {{SPA}} bilag 330) for så vidt angår vedtagelser truffet på grundlag af artikel 137 TEF (Amsterdamtraktaten).

Nedenfor følger en liste over arbejdsmiljødirektiver vedtaget med hjemmel i artikel 118A (perioden 1. maj 1987 til 1. maj 1999).

Direktiv	EF/EØF Nr.	Vedtaget dato	Impl. frist
1.Ændring (grænseværdier) af rammedirektiv 80/1107/EØF	88/642	16.12.88	24.12.90
	91/322	29.05.91	31.12.93
1. Tilpasning	96/94	18.12.96	01.07.98
2. Tilpasning (23 stoffer)			
1. ændring af direktiv 83/477/EØF (Asbest)	91/382/EØF	25.06.91	01.01.93
2. ændring af direktiv 77/576 (signalgivning)	92/58/EØF	24.06.92	24.06.94
Rammedirektiv om sikkerhed og sundhed	89/391/EØF	12.06.89	31.12.92
Forbudsdirektivet	88/364	09.07.88	01.01.90
Sikkerhed/sundhed {{SPA}} arbejdsstedets indretning	89/654	30.11.89	31.12.92
Sikkerhed/sundhed {{SPA}} brug af maskiner	89/655/EØF	30.11.89	31.12.92
Ændringsdirektiv	95/637EF	05.12.95	Dec. 1998
Sikkerhed/sundhed {{SPA}} brug af personlige værnemidler	89/656/EØF	30.11.89	31.12.92
	90/270/EØF	29.05.90	31.12.92

Sikkerhed/sundhed {{SPA}} arbejde ved skærmterminaler			
Sikkerhed/sundhed {{SPA}} håndtering af byrder	90/269/EØF	29.05.90	31.12.92
Sikkerhed/sundhed {{SPA}} kræftfremkaldende stoffer	90/394/EØF	28.06.90	31.12.92
1. ændring	97/42/EF	27.06.97	27.06.2000
2. ændring	99/38/EF	26.04.99	29.04.2003
Biologiske agenser	90/679/EØF	26.11.90	20.11.93
1. Ændring	93/88/EØF	12.10.93	30.04.94
1. Tilpasning (3 nye agenser m.v.)	95/30/EF	30.06.95	30.11.96
2. Tilpasning	97/59/EF	07.10.97	31.03.98
3. Tilpasning	97/65/EF	26.11.97	30.06.98
Sikkerhed/sundhed {{SPA}} atypisk arbejde	91/383/EØF	25.06.91	31.12.92
Mobile arbejdspladser	92/57/EØF	24.06.92	31.12.93
Lægelig bistand på skibe	92/29/EØF	31.12.92	31.12.94
Sikkerhed/sundhed {{SPA}} gravide	92/85/EØF	19.10.92	10.10.94
Udvindingsvirksomhed (boringer)	92/91/EØF	19.10.92	03.11.94
Udvindingsvirksomhed (miner)	92/104/EØF	03.12.92	03.12.94
Sikkerhed og sundhed på fiskefartøjer	93/103/EØF	23.11.93	23.11.95
Arbejdstid	93/104/EØF	23.11.93	23.11.96
Beskyttelse af unge på arbejdspladsen	94/33/EF	22.06.94	22.06.96
Sikkerhed/sundhed {{SPA}} Kemiske agenser	98/24/EF	07.04.98	05.05.2001

Spørgsmål 83

Hvilke beslutninger vil være omfattet af de nye bestemmelser j og k i artikel 137, stk. 1 (TEF)?

Svar

For så vidt angår litra j) og k) i artikel 137, stk. 1 (TEF) vil Rådet kunne vedtage foranstaltninger til fremme af samarbejdet mellem medlemsstaterne gennem initiativer, der tager sigte på at opnå større viden, udvikle udvekslingen af information og gode erfaringer, fremme nytænkning og vurdere erfaringerne, men uden at der tale om nogen form for harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser. Rådet vil derimod i kke kunne vedtage minimumsforskrifter om disse spørgsmål, jf. artikel 137, stk. 2, litra b). Rådet vil dog også i fremtiden med enstemmighed kunne vedtage minimumsforskrifter vedrørende arbejdstagernes sociale sikring og sociale beskyttelse, jf. artikel 137, stk. 1, litra c) sammenholdt med artikel 137, stk. 2, litra b).

Spørgsmål 84

Hvilken holdning har regeringen til anvendelse af bestemmelserne i artikel 137, stk. 2, litra b, andet afsnit (TEF) i relation til at overføre bestemmelserne i samme artikel litra d, f og g til vedtagelse efter fremgangsmåden i artikel 251 (TEF)?

Svar

Samarbejdsområderne i artikel 137, stk. 1, litra d), f) og g) omhandler

- beskyttelse af arbejdstagere ved ophævelse af en arbejdskontrakt,
- repræsentation af og kollektivt forsvar for arbejdstagerne og arbejdsgivernes interesser, herunder medbestemmelse,
- beskæftigelsesvilkår for tredjelandsstatsborgere, der opholder sig lovligt på Fællesskabets område.

Under forhandlingerne i regeringskonferencen om Nice-traktaten var der stillet forslag om bl.a. at lade de oven for nævnte samarbejdsområder overgå fra enstemmighed til kvalificeret flertal. Dette var regeringen imod. Regeringen har ikke ændret holdning i så henseende.

Spørgsmål 85

Vil regeringen lade sin holdning til en anvendelse af bestemmelserne af artikel 137, stk. 2, litra b, andet afsnit (i relation til at overføre bestemmelserne i samme artikel litra d, f og g til vedtagelse efter fremgangsmåden i artikel 251 (TEF)) fremgå af tiltrædelsesloven for Nicetraktaten?

Svar

Regeringens holdning til flertalsafgørelser vedrørende litra d, f og g er velkendt, jf. besvarelsen af spørgsmål 84. På den baggrund ser regeringen ikke noget behov for en særskilt markering heraf i forslag til lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber og Den Europæiske Union.

Spørgsmål 86

Ministeren bedes nærmere redegøre for forholdet mellem bestemmelsen i artikel 137, stk. 1, litra f, og artikel 137, stk. 5 (begge i TEF).

Svar

Indledningsvis bemærkes, at ordlyden af begge bestemmelser består uforandret, siden de i kraft af Maastricht-traktaten blev en del af EF-traktaten. Bestemmelserne indgik dengang i protokol nr. 14 om social- og arbejdsmarkedspolitikken.

Artikel 137, stk.1, litra f) er en hjemmelsbestemmelse, der giver Rådet kompetence til at vedtage minimumsforskrifter i form af direktiver, der skal støtte og supplere medlemsstaternes indsats på det pågældende område.

Hjemmelens rækkevidde er uforandret siden Maastricht-traktatens ikrafttræden. Rådet træffer ligeledes uforandret beslutning med enstemmighed og efter høring af Europa-Parlamentet. Nice-traktaten giver dog mulighed for, at Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet kan beslutte at lade fremgangsmåden i artikel 251 finde anvendelse på bestemmelsen.

Artikel 137 stk. 5 i Nice-traktaten (nuværende 137 stk. 6) er i modsætning til artikel 137 stk. 1, litra f ingen hjemmelsbestemmelse. Tværtimod foretager bestemmelsen en negativ afgrænsning af rækkevidden af hjemmelen i artikel 137 generelt. Bestemmelsen opregner med andre ord en række områder, hvor EU ikke har kompetence til at udstede direktiver.

Spørgsmål 87

Ministeren bedes nærmere redegøre for, hvilke begrænsninger og muligheder der gives på grundlag af formuleringen i artikel 137, stk. 4, første pind?

Svar

Med Nice-traktaten affattes artikel 137, stk. 4, som følger:

"Bestemmelser, som vedtages i henhold til denne artikel,

- anfægter ikke medlemsstaternes mulighed for at fastlægge de grundlæggende principper i deres sociale sikringsordninger og må ikke i væsentligt omfang berøre den økonomiske balance i disse ordninger
- er ikke til hinder for, at de enkelte medlemsstater opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger, når de er forenelige med denne traktat."

Det bemærkes, at 2. pind er indeholdt i den nuværende artikel 137, stk. 5.

Den tilføjelse, der er foretaget med Nice-traktaten i form af artikel 137, stk. 4, 1. pind, må vurderes at sætte visse grænser for rækkevidden af hjemmelsgrundlaget og pålægger dermed også Kommissionen og Rådet visse bindinger i anvendelsen af art. 137.

For så vidt angår medlemsstaternes mulighed for at fastlægge de grundlæggende principper i deres sociale sikringsordninger bemærkes, at bestemmelsen kan læses i forlængelse af de relevante dele af Edinburgh-erklæringen om social- og arbejdsmarkedspolitik, forbruger- og miljøanliggender samt fordelingspolitik, herunder erklæringen om, at den enkelte medlemsstat skal have mulighed for at føre sin egen fordelingspolitik og for at opretholde eller forbedre sin sociale standard.

For så vidt angår hensynet til den økonomiske balance i medlemsstaternes sociale sikringsordninger bemærkes det, at der med ordet "væsentligt" indlægges en bagatelgrænse, hvis formål givetvis er at forhindre misbrug af bestemmelsen i tilfælde, hvor der foreligger et forslag, som kan indebære en mindre udgiftsforøgelse i en eller flere medlemsstater. Med væsentlighedskriteriet stilles der visse krav om bevi sbyrde til den medlemsstat, der vil påberåbe sig bestemmelsen i Rådet.

Hvornår en påvirkning af den økonomiske balance kan siges at være væsentlig, og hvorledes medlemsstaternes mulighed for at fastlægge de grundlæggende principper afgrænses i det konkrete tilfælde, vil i sidste instans være et domstolsanliggende.

Det bemærkes, at der er fortilfælde, hvor Domstolen med henvisning til et alvorligt indgreb i en social sikringsordnings økonomiske ligevægt, har udtalt at der kan være tale om en berettiget begrænsning af {{SPA}} i det pågældende tilfælde {{SPA}} det grundlæggende princip om fri udveksling af tjenesteydelser.

Spørgsmål 88

Ministeren bedes nærmere redegøre for, hvilke forslag der har været fremsat på grundlag af artikel 157 (TEF), herunder om disse forslag er blevet vedtaget eller forkastet.

Svar

Ifølge Udenrigsministeriets oplysninger, der fortrinsvis er baseret på de oplysninger, der er tilgængelige via EU's officielle informationssystem, CELEX, er der pr. 8. februar 2001 vedtaget 5 retsakter og fremsat 3 ikke-vedtagne forslag med hjemmel i artikel 157 i EF-traktaten.

De 5 vedtagne retsakter er følgende:

- Rådets afgørelse 1999/784/EF af 22. november 1999 om Fællesskabets deltagelse i Det Europæiske Observationsorgan for det Audiovisuelle Område.

Offentliggjort i EF-Tidende 1999 L 307, s. 61.

- Rådets afgørelse 2000/488/EF af 20. juli 2000 om indgåelse af aftalen mellem Fællesskabet og Republikken Cypern om etablering af et samarbejde vedrørende små og mellemstore virksomheder som led i det tredje flerårige program for små og mellemstore virksomheder (SMV) i Den Europæiske Union (1997-2000).

Offentliggjort i EF-Tidende 2000 L 197, s. 48.

- Rådets beslutning 2000/819/EF af 20. december 2000 om et flerårigt program til fremme af initiativ og iværksætterånd, navnlig for små og mellemstore virksomheder (SMV) (2001-2005).

Offentliggjort i EF-Tidende 2000 L 333, s. 84.

- Rådets afgørelse 2000/821/EF af 20. december 2000 om iværksættelse af et program til fremme af udvikling, distribution og markedsføring af europæiske audiovisuelle produktioner (Media Plus {{SPA}} Udvikling, distribution og markedsføring) (2001-2005).

Offentliggjort i EF-Tidende 2000 L 336, s. 82.

- Rådets beslutning 2001/48/EF af 22. december 2000 om vedtagelse af et flerårigt fællesskabsprogram til fremme af udvikling og brug af europæisk digitalt indhold på de globale net og til fremme af sproglig mangfoldighed i informationssamfundet.

Offentliggjort i EF-Tidende 2001 L 14, s. 32-40.

De 3 ikke-vedtagne forslag er følgende:

- Forslag til Rådets afgørelse om Fællesskabets holdning i Associeringsrådet vedrørende Litauens deltagelse i Fællesskabets program for små og mellemstore virksomheder.

Offentliggjort i EF-Tidende 2000 C 21 E, s. 5.

- Forslag til Rådets afgørelse om Fællesskabets holdning i Associeringsrådet vedrørende Letlands deltagelse i Fællesskabets program for små og mellemstore virksomheder.
- Forslag til Rådets afgørelse om Fællesskabets holdning i Associeringsrådet vedrørende Bulgariens deltagelse i et fællesskabsprogram inden for rammerne af Fællesskabets audiovisuelle politik.

Spørgsmål 89

Ministeren bedes nærmere redegøre for betydningen af den ændrede formulering af artikel 175, stk. 2, litra b (TEF) i relation til vandressourcerne.

Svar

Den altovervejende hovedregel i artikel 175 er, at Rådet træffer afgørelse om EU's politik på miljøområdet med kvalificeret flertal, jf. artikel 175, stk. 1. Artikel 175, stk. 2, vedrører de områder, hvor Rådet som undtagelse fra stk. 1 træffer afgørelse med enstemmighed.

Artikel 175, stk. 2, har været genstand for en lettere omformulering. Den nugældende artikel 175, stk. 2 omhandler bl.a. foranstaltninger der vedrører forvaltning af vandressourcerne. Med Nice-traktaten omformuleres bestemmelsen således, at der skal være tale om foranstaltninger, der berører kvantitativ forvaltning af vandressourcerne, eller som direkte eller indirekte berører disse ressourcers disponibilitet.

Den ændrede formulering vil næppe have nogen praktisk betydning.

Spørgsmål 90

I hvilken udstrækning vil artikel 191 (TEF) regulere grundlaget for europæiske partidannelser?

Svar

Med Nice-traktaten indsættes en ny bestemmelse i EF-traktatens artikel 191 (nyt stk. 2), således at artiklen i sin helhed får følgende ordlyd:

"1. Politiske partier på europæisk plan er vigtige som en integrationsfaktor inden for Unionen. De bidrager til en europæisk bevidstgørelse og til at udtrykke unionsborgernes politiske vilje.

2. Rådet fastsætter efter fremgangsmåden i artikel 251 statuten for politiske partier på europæisk plan og navnlig reglerne for deres finansiering."

I slutakten til Nice-traktaten er samtidig optaget en erklæring til EF-traktatens artikel 191 med følgende ordlyd:

"Konferencen minder om, at bestemmelserne i artikel 191 ikke medfører overførsel af kompetence til Det Europæiske Fællesskab og ikke berører anvendelsen af de relevante nationale forfatningsmæssige bestemmelser.

Finansieringen af politiske partier på europæisk plan over De Europæiske Fællesskabers budget kan ikke anvendes til direkte eller indirekte finansiering af politiske partier på nationalt plan.

Bestemmelserne om finansiering af politiske partier anvendes på samme grundlag for alle de politiske retninger, der er repræsenteret i Europa-Parlamentet."

Artikel 191 er en hjemmelsbestemmelse og vil således ikke i sig selv have nogen retsvirkning i relation til europæiske partidannelser. Den konkrete indholdsmæssige udmøntning af artiklen vil bero på, hvad Rådet og Europa-Parlamentet måtte vedtage i fællesskab.

Spørgsmål 91

Har artikel 191 (TEF) konsekvens for andet end finansiering af europæiske partier?

Svar

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 90.

Spørgsmål 92

Ministeren bedes nærmere redegøre for, hvilke funktioner en dansk kommissær har i relation til dansk interesse og repræsentation, og i redegørelsen lade indgå såvel traktathjemlede som mere uofficielle funktioner.

Svar

Kommissionens uafhængighed er fastlagt i EF-traktatens artikel 213, hvor det i stk. 2, 1. og 2. afsnit, understreges, at

"Kommissionens medlemmer udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabets almene interesse.

Ved udførelsen af deres pligter må de hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ. De afholder sig fra enhver handling, som er uforenelig med karakteren af deres hverv. Hver medlemsstat forpligter sig til at respektere denne grundsætning og til ikke at forsøge at påvirke Kommissionens medlemmer under udførelsen af deres hverv."

I henhold til traktaten har en dansk kommissær således ingen funktioner i relation til dansk interesse og repræsentation.

Spørgsmål 93

Hvis et medlem af Kommissionen træder tilbage på grundlag af beslutninger truffet iht. artikel 217, stk. 4, er der da tale om afskedigelse eller frivillig tilbagetræden?

Svar

I EF-traktatens artikel 217 indsættes bl.a. et stk. 4, hvori det fastslås, at "et medlem af Kommissionen træder tilbage, hvis formanden efter kollegiets godkendelse anmoder om det". Hvis et medlem af Kommissionen

træder tilbage på grundlag af en beslutning truffet i henhold til denne bestemmelse, vil den pågældende være at betragte som fratrædt.

Spørgsmål 94

Ministeren bedes nærmere redegøre for, under hvilke omstændigheder Danmark vil kunne miste en kommissær på grundlag af bestemmelserne i artikel 215 (TEF).

Svar

Danmark vil ikke kunne miste en kommissær på grundlag af bestemmelserne i EF-traktatens artikel 215. Hvis en dansk kommissær fratræder, afskediges eller dør, vil der skulle udnævnes en ny, medmindre Rådet med enstemmighed beslutter, at der ikke skal udnævnes nogen efterfølger. En beslutning om ikke at genbesætte stillingen vil f.eks. kunne komme på tale, hvis der kun er kort tid tilbage af kommissærens embedsperiode.

Det bemærkes i øvrigt, at der med Nice-traktaten opnåedes enighed om en løsning for så vidt angår Kommissionens fremtidige størrelse og sammensætning. I artikel 4 i protokollen om udvidelsen af Den Europæiske Union fastlægges bestemmelserne om Kommissionen som følger:

Fra den 1. januar 2005 og med virkning fra det tidspunkt, hvor den første Kommission efter denne dato træder i funktion, træder følgende bestemmelse i kraft:

"Kommissionens medlemmer vælges under hensyn til deres almindelige dygtighed, og deres uafhængighed skal være uomtvistelig.

Kommissionen skal omfatte en statsborger fra hver medlemsstat.

Antallet af medlemmer af Kommissionen kan ændres af Rådet med enstemmighed."

Fra den dato, hvor den første Kommission efter datoen for det 27. medlems tiltrædelse af Unionen, træder følgende bestemmelse i kraft:

"Medlemmerne af Kommissionen vælges under hensyn til deres almindelige dygtighed, og deres uafhængighed skal være uomtvistelig.

Antallet af medlemmer af Kommissionen er lavere end antallet af medlemsstater. Kommissionens medlemmer vælges på grundlag af en ordning med ligelig rotation, hvis nærmere detaljer vedtages af Rådet med enstemmighed.

Antallet af medlemmer af Kommissionen fastsættes af Rådet med enstemmighed."

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål 93.

Spørgsmål 95

Ministeren bedes nærmere redegøre for, hvilke substantielle ændringer der sker i relation til Domstolen og Retten af første instans.

Svar

Nice-traktaten indeholder en række ændringer vedrørende EU's domstolsordning i såvel EF-traktaten som i Domstolens statut, der er knyttet som en protokol til Traktaten. Der er tale om følgende tre typer af ændringer:

Nice-traktaten indeholder for det første ændringer, der har til formål at effektivisere og smidiggøre reglerne for Domstolens og Retten i Første Instans' organisation og arbejdsgange med henblik på at sætte disse i stand til at håndtere den stigning i antallet af sager, der allerede nu kan konstateres, og som må forventes at øges yderligere med en kommende udvidelse af EU. Det drejer sig især om følgende ændringer:

Det fastslås nu i Traktaten, at Domstolen består af én dommer per medlemsstat, og at Retten i Første Instans består af mindst én dommer per medlemsstat. Det har også hidtil været fast praksis, at hvert medlemsland havde én dommer i henholdsvis Domstolen og Retten i Første Instans, men princippet er først nu blevet traktatfæstet.

Nice-traktaten gør det endvidere lettere at ændre Domstolens statut, der er knyttet som en protokol til Traktaten, og som indeholder fire afsnit. Efter de tidligere regler kunne statuttens afsnit I og II, der indeholder de grundlæggende regler vedrørende henholdsvis dommerne/generaladvokaterne og Domstolens organisation, alene ændres ved en traktatændring. Fremover kan afsnit II ændres af Rådet med enstemmighed i lighed med, hvad der allerede gælder for statuttens afsnit III om Domstolens rettergangsmåde og afsnit IV om Retten i Første Instans.

Det bliver med Nice-traktaten også lettere at ændre procesreglementerne for henholdsvis Domstolen og Retten i Første Instans. Procesreglementerne indeholder de detaljerede, praktiske regler for behandlingen af sager ved Domstolen og Retten i Første Instans. Efter de tidligere regler skal ændringer af procesreglementerne vedtages af Domstolen og Retten i Første Instans selv, men skal efterfølgende godkendes af Rådet med enstemmighed. Reglen om enstemmighed ændres nu til kvalificeret flertal.

Rådet får med Nice-traktaten endvidere mulighed for med enstemmighed inden for særlige områder at overføre behandlingen af præjudicielle sager fra Domstolen til Retten i Første Instans. Hidtil har Retten i Første Instans alene haft kompetence til at behandle direkte sager, mens præjudicielle sager har været forbeholdt Domstolen. Afgørelser, som Retten i fremtiden måtte træffe i præjudicielle sager, vil undtagelsesvis kunne appelleres til Domstolen.

For så vidt angår generaladvokatens rolle slækkes kravet om obligatorisk medvirken af en generaladvokat i alle sager ved Domstolen. Domstolen kan - når den finder, at en sag ikke rejser nye retsspørgsmål - efter at have hørt generaladvokaten beslutte, at en sag skal afgøres uden generaladvokatens medvirken.

Endelig indføres der med Nice-traktaten en adgang for Rådet til at oprette særlige retsinstanser, der som første instans skal træffe afgørelse i visse arter af sager inden for visse særlige områder, f.eks. personalesager. De nye særlige retsinstanser kan kun blive tillagt en sådan domstolskompetence, som i forvejen tilkommer Domstolen og Retten i Første Instans.

Nice-traktaten indeholder for det andet ændringer, der indebærer en øget adgang for Europa-Parlamentet til at optræde ved Domstolen.

Europa-Parlamentet får med Nice-traktaten på lige fod med medlemsstaterne, Rådet og Kommissionen adgang til at anlægge annullationssøgsmål mod retsakter vedtaget af EU's institutioner. Endvidere får Europa-Parlamentet i lighed med medlemsstaterne, Rådet og Kommissionen ret til at indhente en udtalelse fra Domstolen om foreneligheden med Traktaten af en påtænkt aftale mellem Fællesskabet og et tredjeland eller en interion.

Endelig indeholder Nice-traktaten for det tredje en ændring, der giver Domstolen kompetence til at behandle sager vedrørende industrielle ejendomsrettigheder, herunder sager mellem private.

Med Nice-traktaten indsættes der i Traktaten en ny artikel 229 A, som gør det muligt for Rådet med enstemmighed, på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, at beslutte at tildele

Domstolen kompetence vedrørende patenter og andre industrielle ejendomsrettigheder, herunder kompetence til at behandle sager mellem private. En sådan rådsafgørelse skal efterfølgende godkendes af samtlige medlemsstater i overensstemmelse med deres egne forfatningsretlige bestemmelser.

Spørgsmål 96

Ministeren bedes redegøre for, i hvilke situationer Domstolen har været sat med samtlige dommere, herunder i hvilke situationer Danmark har anmodet om det i henhold til de tidligere traktatbestemmelser?

Svar

Sager ved Domstolen behandles enten af Domstolens plenum eller af en af Domstolens afdelinger med henholdsvis tre eller fem dommere. Med den nuværende formulering af Traktatens artikel 221 er udgangspunktet, at en sag behandles af samtlige Domstolens medlemmer. En sag skal i medfør af den nuværende artikel 221 afgøres af samtlige Domstolens medlemmer, når en medlemsstat eller en fællesskabsinstitution, der er part i sagen, anmoder herom.

Det skal i denne forbindelse bemærkes, at når Traktaten og procesreglementet taler om samtlige Domstolens medlemmer, henholdsvis den samlede Domstol, indebærer dette ikke nødvendigvis, at der bliver tale om en plenumbehandling med deltagelse af samtlige dommere. Domstolen opererer således allerede nu i praksis, grundet det stadigt stigende sagsantal og hensynet til en hensigtsmæssig fordeling af arbejdsopgaverne, med både stort og lille plenum (henholdsvis 15 og 11 dommere). En medlemsstat, der i medfør af Traktatens artikel 221 anmoder om, at en sag skal behandles af samtlige Domstolens medlemmer, kan således ikke være sikker på, at der bliver tale om en plenumbehandling med deltagelse af alle femten dommere.

Domstolen beslutter, om en sag skal behandles i plenum eller henvises til en afdeling på et administrativt møde, når den skriftlige forhandling i sagen er slut. Domstolens procesreglement bestemmer, at Domstolen `{{SPA}}` når der ikke foreligger en anmodning fra en medlemsstat eller en fællesskabsinstitution om plenumbehandling - kan henvise enhver sag til en afdeling, med mindre sagens vanskelighed, betydning eller særlige omstændigheder gør påkrævet, at afgørelse i sagen træffes af den samlede Domstol.

I de tilfælde, hvor man fra dansk side har anmodet om en plenumbehandling, har man baseret sig på de samme hensyn som dem, der er angivet i procesreglementet.

Spørgsmål 97

Hvilken betydning har den ændrede formulering af artikel 300, stk. 2, andet og tredje afsnit (TEF)?

Svar

Traktatens artikel 300 fastlægger de formelle regler for Fællesskabets indgåelse af aftaler med tredjelande og internationale organisationer. Artikel 300 er ikke i sig selv en hjemmelsbestemmelse til indgåelse af aftaler, men fastlægger proceduren for indgåelse af aftaler vedtaget med hjemmel i Traktatens øvrige bestemmelser.

Artikel 300, stk. 2, første afsnit fastlægger procedurer og afstemningsregler for Rådet, når det træffer afgørelse om undertegnelse af en aftale, en eventuel beslutning om foreløbig anvendelse af en aftale inden ikrafttræden eller om indgåelse af en aftale.

Artikel 300, stk. 2, andet afsnit overfører disse procedurer og afstemningsregler på de særlige situationer, hvor Rådet skal enten a) træffe afgørelse om suspension af anvendelsen af en aftale eller b) fastlægge hvilken holdning der skal indtages på Fællesskabets vegne i et organ, der er nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage visse beslutninger. Det nye i bestemmelsen er, at henvisningen til, at den pågældende aftale under punkt b) skal bygge på Traktatens artikel 310 om associeringsaftaler, er udgået. Betydningen heraf er, at ovennævnte procedurer og afstemningsregler fastsat i artikel 300, stk. 2, første afsnit ikke længere kun gælder, når Rådet skal fastlægge, hvilken holdning Fællesskabets skal indtage i et organ, der er nedsat ved en associeringsaftale, men også når Rådet skal fastlægge, hvilken holdning Fællesskabet skal indtage i organer, der er nedsat ved aftaler, der bygger på andre hjemler end Traktatens artikel 310 om associeringsaftaler. Det forhold, at henvisningen til artikel 310 er udgået, betyder således ikke, at sådanne aftaler ikke længere er omfattet af bestemmelsen, men at bestemmelsen er udvidet til også at omfatte andre typer aftaler.

Ændringen i artikel 300, stk. 2, tredje afsnit er parallel hermed. Artikel 300, stk. 2, tredje afsnit vedrører underretning af Europa-Parlamentet om afgørelser vedrørende foreløbig anvendelse eller suspension af aftaler samt om fastlæggelse af Fællesskabets holdning i et organ, der er nedsat i henhold til en aftale. Det nye i bestemmelsen er, at der nu i sidstnævnte tilfælde alene henvises til "en aftale" og ikke "en aftale, der bygger på artikel 310". Ændringen er en konsekvens af den ovenfor nævnte ændring. Betydningen heraf er, at Rådet også straks skal underrette Europa-Parlamentet om afgørelser, der fastlægger Fællesskabets holdning i organer, der er nedsat i henhold til en aftale, der har en anden hjemmel end artikel 310 om associeringsaftaler. Det forhold, at henvisningen til artikel 310 er udgået, betyder således ikke, at sådanne aftaler ikke længere er omfattet af bestemmelsen, men at bestemmelsen er udvidet til også at omfatte andre typer aftaler.

Spørgsmål 98

Ministeren bedes redegøre for, hvilken holdning Danmark har indtaget i relation til fastsættelse af grænsen for vedtagelse med kvalificeret flertal under og efter topmødet i Nice.

Svar

Af regeringens forhandlingsgrundlag (fra februar 2000) fremgår følgende for så vidt angår tærsklen for et kvalificeret flertal:

"Tærsklen for hvor stor en andel af stemmerne der skal til for at danne et kvalificeret flertal, bør efter dansk opfattelse fastholdes omkring det eksisterende niveau."

Regeringen har henholdt sig hertil såvel op til som under og efter Det Europæiske Råd i Nice.

Spørgsmål 99

Ministeren bedes redegøre for, på hvilken måde den løbende justering af tærsklen for kvalificeret flertal i Ministerrådet skal tilpasses, efterhånden som EU udvides.

Svar

Af artikel 3, stk. 1, i protokollen om udvidelsen af Den Europæiske Union fremgår følgende for så vidt angår tærsklen for et kvalificeret i et EU med 15 medlemslande fra 1. januar 2005:

"Rådets afgørelser træffes med mindst 169 stemmer afgivet af et flertal af medlemmerne, der stemmer for, når afgørelsen i henhold til denne traktat skal træffes på forslag af Kommissionen.

I alle andre tilfælde træffes Rådets afgørelser med mindst 169 stemmer afgivet af mindst to tredjedele af medlemmerne, der stemmer for."

Af artikel 3, stk. 2, i protokollen om udvidelsen af Den Europæiske Union fremgår følgende:

"På tidspunktet for hver enkelt tiltrædelse beregnes den tærskel, der er nævnt i artikel 205, stk. 2, andet afsnit, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og i artikel 118, stk. 2, andet afsnit, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab således, at tærsklen for det kvalificerede flertal udtrykt i stemmer ikke overstiger den tærskel, der følger af tabellen i erklæringen vedrørende udvidelsen af Den Europæiske Union, som er optaget i slutakten fra den konference, der har vedtaget Nice-traktaten."

Af erklæring nr. 20 optaget i Nice-traktatens slutakt vedrørende udvidelsen af Den Europæiske Union fremgår følgende for så vidt angår stemmевægtningen i Rådet i et EU med 27 medlemslande:

"Rådets afgørelser træffes med mindst 258 stemmer afgivet af et flertal af medlemmerne, der stemmer for, når afgørelsen i henhold til denne traktat skal træffes på forslag af Kommissionen.

I alle andre tilfælde træffes Rådets afgørelser med mindst 258 stemmer afgivet af mindst to tredjedele af medlemmerne, der stemmer for."

Af erklæring nr. 21 optaget i Nice-traktatens slutakt vedrørende tærsklen for kvalificeret flertal og stemmeantallet i det blokerende mindretal i en udvidet union fremgår følgende:

"For så vidt alle de kandidatlande, der er opført på listen i erklæringen vedrørende udvidelsen af Den Europæiske Union, endnu ikke er blevet medlem af Unionen, når de nye stemmевægte træder i kraft (den 1. januar 2005), hæves tærsklen for kvalificeret flertal efterhånden som landene bliver medlem fra en procentsats, der er lavere end den nuværende, til højst 73,4%. Når alle ovennævnte kandidatlande er blevet medlem, hæves det blokerende mindretal i Unionen, der således omfatter 27 lande, til 91 stemmer, og der foretages en automatisk konsekvenstilpasning af tærsklen for det kvalificerede flertal, der følger af tabellen i erklæringen vedrørende udvidelsen."

Af disse bestemmelser følger nedenstående tærskelværdier for et kvalificeret flertal:

- EU med 15 medlemslande: tærsklen fastsættes til 169 stemmer ud af 237 stemmer svarende til ca. 71,3%, hvilket er det samme som i dag, jf. artikel 3, stk. 1, i protokollen om udvidelsen. Dette er gældende fra 1. januar 2005, såfremt der mod forventning ikke inden da har fundet en udvidelse af EU sted.
- EU med 16 til 26 medlemslande: tærsklen for kvalificeret flertal vil gradvist stige fra en procentsats, der er lavere end den nuværende (dvs. 71,3%), til højst 73,4%, efterhånden som udvidelsen finder sted, jf. erklæring nr. 21 til Nice-traktatens slutakt.
- EU med 27 medlemslande: tærsklen for kvalificeret flertal fastsættes til 255 stemmer svarende til 73,9%, jf. erklæring nr. 21 til Nice-traktatens slutakt.

Den endelige fastlæggelse af tærsklen for kvalificeret flertal i et EU mellem 16 og 26 lande vil bero på, hvilke lande der optages. Beregning af tærskelværdierne vil finde sted som led i forhandlingerne om de enkelte kandidatlandes tiltrædelsestraktater, jf. artikel 3, stk. 2, i protokollen om udvidelsen af Den Europæiske Union.

Spørgsmål 100

Ministeren bedes på baggrund af Erklæringen om unionens fremtid til optagelse i konferencens slutakt og statsministerens udtalelser til pressen redegøre for den danske regerings holdning til fremtidig status for den

Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder, herunder eventuel indarbejdelse i traktatgrundlaget for EU og særligt en eventuel fremtidig juridisk bindende karakter?

Svar

På topmødet i Nice den 7.-11. december 2000 blev EU-charteret for grundlæggende rettigheder højtideligt proklameret af Europa-Parlamentet, Kommissionen og Rådet. Dette er i overensstemmelse med regeringens ønske og Folketingets beslutning af 21. november 2000 om Charterets status i forbindelse med Nice-topmødet. Beslutningen svarer også til, hvad der var forudset ifølge konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Kø ;ln den 3.-4. juni 1999.

På topmødet i Nice blev det også besluttet at medtage spørgsmålet om Charterets fremtidige status i erklæringen optaget i Nice-traktatens slutakt om Unionens fremtid med henblik på en kommende regeringskonference i 2004. Også den beslutning ligger i god forlængelse af konklusionerne fra Köln. I Köln konkluderedes det således, at det på et senere tidspunkt skulle undersøges, om og i givet fald hvorlede s Charteret skal optages i traktaten.

Regeringen finder, at Charteret er et godt dokument, der synliggør borgernes rettigheder i forhold til EU {{{PU2}}}'s institutioner. Regeringen er på den baggrund tilfreds med, at Charteret status skal drøftes i de kommende år og på regeringskonferencen i 2004. Regeringen finder, at Danmark skal deltage aktivt og konstruktivt i de kommende drøftelser om Charterets status.

-